

РЕШЕНИЕ № 8

гр.Перник, 20 януари 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на осемнадесети януари две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 445/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Т.Б.Д. *** оспорва отказа на кмета на община Радомир, обл. Перник, обективиран в писмо АБ-94-00-894/1/29.VII.2010 г. за извършване на административна услуга от страна на общинска администрация. В оспорваното писмо, административният орган мотивира отказа да извърш административната услуга за наличие на задължения по ЗМДТ на жалбоподателя. Като основание за отказа посочва чл. 49 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Радомир.

Жалбоподателят намира оспорвания отказ за незаконосъобразен и иска отмяната му, както и да бъде върната преписката по компетентност на община Радомир за извършване на исканата услуга. Претендират се разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител оспорва основанията, изложени в жалбата и поддържа становище, да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от лице със засегнати интереси и е основателна.

Независимо, че не става ясно какво точно иска жалбоподателят от общинска администрация, посоченото основание за отказа да бъде извършена исканата услуга е незаконосъобразно. Цитираната и незаконосъобразно приложена разпоредба от подзаконовия нормативен акт с местно значение - "Чл. 49- На всички длъжници към Община Радомир по ЗМДТ - физически и юридически лица с размер на задълженията над юо.оо лв. към 01.01 на текущата година, не се предоставят административни услуги от общинската администрация до внасяне на дължимите от тях суми или до подписване на погасителен план по чл.183 от ДОПК за отсрочване или разсрочване на плащането, с изключение на следните услуги:

а/ УДОСТОВЕРЕНИЯ ЗА: - раждане/дубликат/; -граждански брак /дубликат/; - препис - извлечение от акт за смърт; -семеино положение; - родствени връзки; - за наследници; - настоящ адрес, -постоянен адрес, - липсващ акт за смърт или раждане, - идентичност на имената и идентичност на адрес;

б/ ЗАЯВЛЕНИЯ ЗА :-постоянен адрес и за настоящ адрес."

Тази разпоредба, по същината си, освен, че поставя заинтересованите граждани в неравностойно положение, от друга страна противоречи на

разпоредби на нормативни актове от по висока степен. При извършването на искана административна услуга следва да се установи до каква степен искането е основателно и процедурно допустимо, а поставянето на ограничителни критерии, приети от общинската администрация не освобождава съответните длъжностни лица от извършване на услугата, когато тя се дължи по закон.

Отказът да се извърши административната услуга, мотивиран с наличието на задължения по ЗМДТ, е незаконосъобразен. Такива законови ограничения не съществуват в ЗА, в ЗМДТ и в ДОПК. В посочените нормативни актове няма правна норма, която да дава възможност на администрацията да откаже административно обслужване на определени субекти по причина на наличие на задължения от местни данъци и такси.

Текстът на чл. 49 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси по чл. 9 от ЗМДТ е извън предмета на законовата делегация за регламентиране с подзаконов нормативен акт на общинския съвет. Общинският съвет е овластен да приеме наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, но е извън законовата делегация с тази наредба да се изключат групи правни субекти от правото да получават административно обслужване.

Събирането на невнесените местни данъци и такси се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), в който също няма предвиден способ на принудително събиране чрез отказване да се извършат дължими услуги.

Текстът на чл. 49 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси по чл. 9 от ЗМДТ изцяло противоречи на чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от ЗА и на чл. 12 от Закона за нормативните актове (ЗНА). На основание чл. 15, ал. 3 от ЗНА, при противоречие с нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.

По аргумент от чл. 15, ал. 3 от ЗНА съдът счита, че се дължи извършване на исканата административна услуга и така мотивирания отказ на административния орган е незаконосъобразен.

Писмото няма реквизитите и съдържанието на акт за установяване на вземания от местни данъци и такси, предвид на което съдът не разглежда по същество правилността на размера на определените задължения.

След като е доказано правото на собственост и правния интерес въз основа на представените към искането доказателства и не са налице други процесуални или материалноправни пречки за извършване на услугата, административният орган дължи извършването на исканата услуга.

Отказът на административния орган да извърши исканата административна услуга следва да бъде отменен, а преписката се върне на община Радомир за произнасяне по искането, като в компетентността на административния орган е при спазване изискванията на чл. 30, ал. 2 от АПК да задължи жалбоподателя да уточни на какво основание следва да се предостави извършването на услугата. Посочването на "чл. 13" не ангажира администрацията да извърши нещо, за което няма посочено правно основание.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски и разпоредбата на чл. 143, ал* 1 от АПК, община Радомир следва да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 160 лева, представляващи внесена държавна такса и дължимо адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на кмета на община Радомир, направен с писмо изх. № АБ-94-00-894/1/ от 29.VII.2010 г. на община Радомир.

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне.

ОСЪЖДА община Радомир да заплати на Т.Б.Д.,*** сумата от 160 лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението до страните.

Съдия: /п/